

Środa, 18 grudnia 2019 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P9_TA(2019)0099

Sprzeciw na podstawie art. 112 Regulaminu: substancje czynne, w tym dimoksytrobina i mankozeb

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: benfluralin, dimoksytrobina, fluzaznam, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikwat, metiram, oksamyl i piraklostrobina (D064213/02 – 2019/2925(RSP))

(2021/C 255/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: benfluralin, dimoksytrobina, fluzaznam, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikwat, metiram, oksamyl i piraklostrobina (D064213/02,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 akapit pierwszy i art. 21,
- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/408 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wykonania art. 80 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin oraz w sprawie ustalenia wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu,
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności;

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 12.3.2015, s. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0356.

Środa, 18 grudnia 2019 r.

- A. mając na uwadze, że 1 października 2006 r. na mocy dyrektywy Komisji 2006/75/WE⁽⁵⁾ dimoksytrobiny włączono do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG⁽⁶⁾ oraz uznano ją za zatwierdzoną na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- B. mając na uwadze, że od 2013 r. trwa procedura odnowienia zatwierdzenia dimoksytrobiny na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012⁽⁷⁾;
- C. mając na uwadze, że okres zatwierdzenia substancji czynnej dimoksytrobiny, który pierwotnie miał minąć 30 września 2016 r., został już przedłużony o 16 miesięcy rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1136/2013⁽⁸⁾, następnie o rok rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/84⁽⁹⁾, ponownie o rok rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1796⁽¹⁰⁾, a teraz ma zostać przedłużony o kolejny rok w drodze niniejszego projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji, które przedłuży okres zatwierdzenia do 31 stycznia 2021 r.;
- D. mając na uwadze, że 1 lipca 2006 r. na mocy dyrektywy Komisji 2005/72/WE⁽¹¹⁾ mankozeb włączono do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG oraz został on uznany za zatwierdzony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1107/2009;
- E. mając na uwadze, że od 2013 r. trwa procedura odnowienia zatwierdzenia mankozebu na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 844/2012;
- F. mając na uwadze, że okres zatwierdzenia substancji czynnej mankozebu, który pierwotnie miał minąć 30 czerwca 2016 r., został już przedłużony o 19 miesięcy rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 762/2013⁽¹²⁾, następnie o rok rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/84, ponownie o rok rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/1796, a teraz ma zostać przedłużony o kolejny rok w drodze niniejszego projektu rozporządzenia wykonawczego Komisji, które przedłuży okres zatwierdzenia do 31 stycznia 2021 r.;
- G. mając na uwadze, że Komisja nie wyjaśnia powodów przedłużenia, stwierdzając jedynie: „[w] związku z tym, że ocena tych substancji opóźniła się z przyczyn niezależnych od wnioskodawców, prawdopodobnie zatwierdzenia tych substancji czynnych wygasną, zanim zostanie podjęta decyzja w sprawie ich odnowienia”;
- H. mając na uwadze, że rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności unijnego rolnictwa; mając na uwadze, że szczególnie należy zadbać o ochronę słabszych grup ludności, w tym kobiet ciężarnych, niemowląt i dzieci;

(5) Dyrektywa Komisji 2006/75/WE z dnia 11 września 2006 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia dimoksytrobiny jako substancji czynnej (Dz.U. L 248 z 12.9.2006, s. 3).

(6) Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1).

(7) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 844/2012 z dnia 18 września 2012 r. ustanawiające przepisy niezbędne do wprowadzenia w życie procedury odnowienia dotyczącej substancji czynnych, jak przewidziano w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 252 z 19.9.2012, s. 26).

(8) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1136/2013 z dnia 12 listopada 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych chlotianidyna, dimoksytrobina, oksamyl i petoksamid (Dz.U. L 302 z 13.11.2013, s. 34).

(9) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/84 z dnia 19 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfos, chloropiryfos metylu, chlotianidyna, związki miedzi, dimoksytrobina, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamyl, petoksamid, propikonazol, propineb, propyzamid, piraklostrobina i zoksamid (Dz.U. L 16 z 20.1.2018, s. 8).

(10) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1796 z dnia 20 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: amidosulfuron, bifenoks, chloropiryfos, chloropiryfos metylu, kłofentezyna, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, dimoksytrobina, fenoksaprop-P, fenpropidyna, lenacyl, mankozeb, mekoprop-P, metiram, nikosulfuron, oksamyl, pikloram, piraklostrobina, piryproksyfen i tritosulfuron (Dz.U. L 294 z 21.11.2018, s. 15).

(11) Dyrektywa Komisji 2005/72/WE z dnia 21 października 2005 r. zmieniająca dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia chloropiryfosu, chloropiryfosu metylowego, mankozebu, manebu i metiramu jako substancji czynnych (Dz.U. L 279 z 22.10.2005, s. 63).

(12) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 762/2013 z dnia 7 sierpnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do przedłużenia okresów zatwierdzenia substancji czynnych: chloropiryfosu, chloropiryfosu metylu, mankozebu, manebu, MCPA, MCPB i metiramu (Dz.U. L 213 z 8.8.2013, s. 14).

Środa, 18 grudnia 2019 r.

- I. mając na uwadze, że należy stosować zasadę ostrożności, a rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 przewiduje, iż substancje powinny być włączane w skład środków ochrony roślin jedynie wtedy, gdy wykazano ich wyraźne korzyści dla produkcji roślinnej i gdy nie oczekuje się żadnego szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt ani żadnych niedopuszczalnych skutków dla środowiska;
- J. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 wskazano, iż ze względów bezpieczeństwa okres zatwierdzenia substancji czynnych powinien być ograniczony w czasie; mając na uwadze, że okres zatwierdzenia powinien być proporcjonalny do ewentualnego ryzyka związanego ze stosowaniem takich substancji, ale w powyższych przypadkach widać wyraźnie, że taka proporcjonalność nie występuje;
- K. mając na uwadze, że w przypadku stwierdzenia, iż może występować szkodliwy wpływ na zdrowie, ale brakuje pewności naukowej, Komisja i państwa członkowskie mogą i powinny działać zgodnie z zasadą ostrożności, przyjmując tymczasowe środki zarządzania ryzykiem, które są niezbędne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi;
- L. mając na uwadze, że w szczególności art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 stanowi, iż Komisja może w każdej chwili dokonać przeglądu zatwierdzenia substancji czynnej, zwłaszcza w przypadku gdy w świetle najnowszej wiedzy naukowej i technicznej uzna, że istnieją przesłanki wskazujące, iż dana substancja przestała spełniać kryteria zatwierdzenia przewidziane w art. 4, oraz mając na uwadze, że przegląd ten może doprowadzić do wycofania lub zmiany zatwierdzenia substancji;

Substancje zaburzające funkcjonowanie układu hormonalnego i działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B

- M. mając na uwadze, że w 2015 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/408 dimoksystrobinę umieszczono w wykazie substancji kwalifikujących się do zastąpienia, ponieważ ostra dawka referencyjna (ARfD) dla tej substancji czynnej jest znacznie niższa niż w przypadku większości zatwierdzonych substancji czynnych w ich grupach i ponieważ należy ją uznać za substancję zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi;
- N. mając na uwadze, że zgodnie z pkt 3.6.5 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie można zatwierdzić substancji czynnej uznanej za substancję zaburzającą funkcjonowanie układu hormonalnego, która może mieć niekorzystny wpływ na ludzi, chyba że narażenie ludzi na tę substancję czynną, sejfner lub synergetyk w środku ochrony roślin w realistycznych proponowanych warunkach stosowania jest nieistotne, to znaczy dany produkt jest stosowany w systemach zamkniętych lub w innych warunkach wyłączających kontakt z ludźmi oraz jeżeli pozostałości substancji czynnej, sejfnera lub synergetyku w żywności lub paszach nie przekraczają wartości wzorcowej określonej zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 396/2005⁽¹³⁾;
- O. mając na uwadze, że na 47. posiedzeniu Komitetu ds. Oceny Ryzyka (RAC) w dniu 27 lutego 2019 r. postanowiono sklasyfikować mankozeb jako substancję działającą szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B;
- P. mając na uwadze, że zgodnie z pkt 3.6.4 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 nie można zatwierdzić substancji czynnej, która działa szkodliwie na rozrodczość kategorii 1B, chyba że z udokumentowanych dowodów zawartych we wniosku wynika, iż ta substancja czynna jest niezbędna do zwalczania poważnego niebezpieczeństwa dla zdrowia roślin, któremu nie można zapobiec innymi dostępnymi sposobami, w tym metodami niechemicznymi, a w takim przypadku należy zastosować środki ograniczające ryzyko dla ludzi i środowisko;
- Q. mając na uwadze, że narażenie na mankozeb wiąże się ze wzrostem ryzyka wystąpienia choroby Parkinsona u rolników i innych osób zamieszkujących obszary wiejskie w Holandii i we Francji⁽¹⁴⁾;
- R. mając na uwadze, że mankozeb stanowi połączenie dwóch innych ditiokarbaminianów, tj. manebu i zinebu, które nie są już dopuszczane do stosowania w Unii z powodu zagrożeń dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego;

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

⁽¹⁴⁾ <https://www.bnnvara.nl/zembla/artikelen/risico-op-ziekte-van-parkinson-bij-blootstelling-aan-landbouwgif>, <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/23713084>, <https://academic.oup.com/ije/article/47/1/299/4609336>

Środa, 18 grudnia 2019 r.

- S. mając na uwadze, że mankozeb jest bardzo toksyczny dla organizmów wodnych, a także podejrzewa się, że prowadzi do uszkodzeń płodu i może powodować skórne reakcje alergiczne;
- T. mając na uwadze, że nie do przyjęcia jest dalsze dopuszczanie do stosowania w Unii substancji, o których wiadomo, że spełniają kryteria graniczne ustanowione z myślą o ochronie zdrowia ludzkiego przed substancjami czynnymi o właściwościach rakotwórczych, mutagennych, działających szkodliwie na rozrodczość lub zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, zagrażających tym samym zdrowiu publicznemu i środowisku;
- U. mając na uwadze, że wnioskodawcy mogą wykorzystywać automatyczny system właściwy dla metod pracy Komisji, który prowadzi do niezwłocznego przedłużenia okresów zatwierdzania substancji czynnych, jeżeli ponowna ocena ryzyka nie została zakończona, celowo przeciągając proces ponownej oceny poprzez przedstawianie niekompletnych danych i występowanie o kolejne odstępstwa i szczególne warunki, co wiąże się z niedopuszczalnym zagrożeniem dla środowiska i zdrowia człowieka, które przez cały ten czas są nadal narażane na działanie niebezpiecznej substancji;
- V. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 13 września 2018 r. w sprawie wykonania rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin (WE) nr 1107/2009 Parlament wezwał Komisję i państwa członkowskie, aby „dopilnowały, żeby proceduralne przedłużenie okresu zatwierdzenia na czas trwania procedury, zgodnie z art. 17 rozporządzenia, nie było stosowane w odniesieniu do substancji czynnych, które są mutagenne, rakotwórcze lub działające szkodliwie na rozrodczość i w związku z tym należą do kategorii 1A lub 1B, lub substancji czynnych zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego i szkodliwych dla ludzi lub zwierząt, jak ma to obecnie miejsce w przypadku takich substancji jak: flumioksazyne, tiaklopryd, chlorotoluron i dimoksystrobinę”;
- W. mając na uwadze, że parlament holenderski wyraził zaniepokojenie przedłużaniem okresów zatwierdzania i wezwał do zaprzestania przedłużania stosowania substancji, o których wiadomo, że stanowią poważne zagrożenie dla różnorodności biologicznej, w szczególności pszczoł i trzmieli, lub substancji rakotwórczych, mutagennych, zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego lub działających szkodliwie na rozrodczość⁽¹⁵⁾;
- X. mając na uwadze, że termin konsultacji społecznych Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności dotyczących mankozebu upłynął dnia 28 kwietnia 2018 r.; mając na uwadze, że na podstawie obecnie dostępnych informacji zawartych w unijnej ocenie ryzyka niderlandzka Rada ds. Wprowadzania Środków Ochrony Roślin i Produktów Biobójczych (Ctgb) szacuje, iż dostępne są wystarczające dane do podjęcia szybkiej decyzji w sprawie odnowienia lub odrzucenia zatwierdzenia na mankozeb⁽¹⁶⁾;
1. uważa, że projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
  2. uważa, że projekt rozporządzenia wykonawczego Komisji jest niezgodny z zasadą ostrożności;
  3. uważa, że decyzja o przedłużeniu okresu zatwierdzenia dimoksystrobinę i mankozebu jest niezgodna z kryteriami bezpieczeństwa określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009 i nie opiera się ani na dowodach, że substancje te można bezpiecznie stosować, ani na udowodnionej pilnej potrzebie ich stosowania w produkcji żywności w Unii;
  4. wzywa Komisję do wycofania projektu rozporządzenia wykonawczego oraz do przedłożenia komisji nowego projektu, w którym zostaną uwzględnione dowody naukowe dotyczące szkodliwości wszystkich odnośnych substancji, w szczególności dimoksystrobinę i mankozebu;
  5. wzywa Komisję do przedłożenia wniosków dotyczących odmowy przedłużenia stosowania dimoksystrobinę i mankozebu podczas kolejnego posiedzenia Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz;
  6. zwraca się do Komisji, by przedstawiała projekty rozporządzeń wykonawczych w sprawie przedłużenia okresu zatwierdzenia jedynie w odniesieniu do tych substancji, w przypadku których przy obecnym stanie wiedzy naukowej Komisja nie będzie zmuszona występować z wnioskiem o nieprzedłużanie zezwolenia dla danej substancji czynnej;

⁽¹⁵⁾ TK 21501-32 nr 1176

⁽¹⁶⁾ TK 27858, nr. 485

Środa, 18 grudnia 2019 r.

7. wzywa Komisję do wycofania wniosków dotyczących substancji, co do których istnieją dowody lub uzasadnione wątpliwości, że nie będą one spełniać kryteriów bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009;
  8. zwraca się do państw członkowskich, aby dopilnowały właściwego i terminowego dokonywania ponownej oceny zezwoleń na zgłoszone przez te państwa substancje czynne, oraz wzywa je do jak najszybszego i skutecznego nadrobienia obecnych opóźnień;
  9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.
-